

אָדָם, וְאֵין עֹבֶדֶת כּוֹכָבִים וַיְמַזְלֹות קְרֻזִין אָדָם.

דְתַנִיא, אמר ר' שמעון, בין דבר נש ישראל
אתגר, על ברית מגור קדשא בריד
הוא באברהם, כתיב (בראשית כד) ווי ברך את אברהם
בכל. כתיב (micah 7) חסד לאברהם. ישاري למייעאל
בהאי אחר. (נ"א אדם) בין דזבה לך ימा פקודי
אוריתא, על ביה בהאי אדם, (נ"א אחר) ואתדק
בגופא דמלכא, ובדין אקרי אדם.

וַיָּרֶא דִּיְשְׁرָאֵל אֶקְרֹזֶן אָדָם. תֵּא חַזֵּי, בְּתִיב בֵּיה
בְּיִשְׁמָעָל, (בראשית טז) וְהַזָּא יְהִיָּה פֶּרֶא אָדָם.
פֶּרֶא אָדָם, וְלֹא אָדָם. פֶּרֶא אָדָם, מִשּׁוּם דָאֲתָגָר.
וְשִׁירֹותָא דָאָדָם הָוֹה בֵּיה, דְּכַתִּיב, (בראשית יז)
וְיִשְׁמָעָל בְּנוֹ בֶּן שֶׁלַשׁ עֲשִׂירָה שֶׁנָּה בְּהַמּוֹלָז אֲת
בְּשָׁר עַרְלָתוֹ, כִּין דָאֲתָגָר, עַל בְּהָאי שִׁירֹותָא,

לשון הקודש

אָדָם, וְאֵין עוֹבֵד כּוֹבָדִים וּמְזֻלּוֹת קְרוּיוִים לְקַיִם מִצּוֹת הַתּוֹרָה, נִבְנֶס לְאָדָם (למ'ק'וֹם)
וּנְדַבֵּךְ בְּגֹוף הַמְלָה, וְאוֹנוֹ נִקְרָא אָדָם.

וְזֶעָרַע יִשְׂרָאֵל נִקְרָאוּ אָדָם. בא וראת כתוב בישמעאל והוא יהיה פרא אדם. פרא אדם, ולא אדם. פרא אדם, משום שגמול, וראשתו של אדם היה בו, שבתו (בראשית י) וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלן אתبشر ערלו.

דאָקְרֵי כָּל. הִכְאָה הוּא דְכַתִּיב, (בראשית טז) וְהוּא יְהִי
פֶּרֶא אָדָם, וְלֹא אָדָם. יָדו בְּפֶל, יָדו בְּפֶל וְדָאי,
וְלֹא יִתְרֵ, מִשּׁוּם דְלָא קְבִיל פְּקוּדִי אֲוּרִיתָא.
שִׁירִוְתָא הָזָה בֵּיה, בְּגִינַן דְאַתְגָּזָר, וְלֹא אֲשֶׁתְלִימָיו
בְּפְקוּדִי אֲוּרִיתָא. אָכָל זָרָעָא דִיְשָׂרָאֵל, דְאַשְׁתְּלִימָיו
בְּכָלָא, אַקְרֵז אָדָם מִמְּשׁ, וּבְתִיב (דברים לט) בַּי חָלֵק
יְיָ עַמוֹ יַעֲקֹב חָבֵל נְחַלְתוֹ.

אמָר רַבִּי יוֹסֵי, בְּגִינַן דָא, כָּל פְּרַצּוֹפִין שָׁרוֹ, בְּרַ
מְפִרְצּוֹפָא דָאָדָם. ר' יִצְחָק אָמָר, בְּדַ
אַתְעַבָּד, אַתְחַזֵּי דְגַלְיָפָא גַו גַלְיָפִין דְאַשְׁלָלְמוֹתָא.
אמָר רַבִּי יְהוּדָה, הַיִנּוּ דְאַמְרֵי אַיְגְּשֵׁי קִיטָרָוי
בְּזִיקָא, בְּטַפְסָא שְׁבִיחִי.

רַבִּי יְהוּדָה הָזָה אָזֵיל מִקְפּוֹטְקִיא לְלוֹיד, לְמַחְמֵי
לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן, דְהָזָה תִּפְנֵן, וְהָזָה רַבִּי חִזְקִיה

לשון הקודש

עַמוֹ יַעֲקֹב חָבֵל נְחַלְתוֹ.

בְּיַוֹן שְׁנָמוֹל נְכָנס לְרֹאשִׁית הַזָּה
שְׁנָקְרָאת כָּל. וְהוּ שְׁבָרָוב וְהוּא יְהִי
פֶּרֶא אָדָם, וְלֹא אָדָם. יָדו בְּכָל הַפְּרַצּוֹפִים
וְדָאי - וְלֹא יִתְרֵ, מִשּׁוּם בְּךָ בְּלַ הַפְּרַצּוֹפִים
אָמָר, בְּשָׁגָעָשָׁה, נְرָאָה שְׁחָקָוק תֹּזֵךְ
תַּחֲקִיקָות שֶׁל הַשְּׁלָמוֹת. אָמָר רַבִּי
יְהוּדָה, הַיִנּוּ מַה שְׁאַנְשִׁים אָוּרִים,
קְשָׁרוּ בְּרוּחָה מְצֻוִים בְּצֹורָה.
רַבִּי יְהוּדָה הָיָה הַוּלָד מִקְפּוֹטְקִיא לְלוֹיד
אָדָם מִמְּשׁ, וּבְתוּב (דברים לט) בַּי חָלֵק הַ

אויל עמייה. אמר רבי יהודה לר' חזקיה, הא דתגינו, קמי ר' שמעון, והוא יהיה (דף פ"ו ע"ב) פרא אדם, ודי כי בז הוא. ודא הוא ברירה דמללה. סופיה דקרה דכתיב, ועל פני כל אחיו ישבון. מהו ועל פני כל אחיו ישבון.

אמר ליה, לא שמענא, ולא אימא. זה לא אוליפנא, בתיב (דברים ז) זואת התורה אשר שם משה. אשר שם משה, אתה יכול לומר. שלא שם משה, אי אתה יכול לומר.

פתח ר' יהודה ואמר, (דברים י) כי הוא חיך ואך ימיך. מאן הוא באוריותא, ולא אתפרש מינה, זכי לתרין חיין, חד בעלמא דין, וחד בעלמא דאי. דכתיב חיך, תרי. וכל מאן דיתפרש מינה, במאן דמתפרש מן חיין, ומאן דמתפרש מר' שמעון, באילו מתפרש מפלא.

לשון הקודש

לראות את רבי שמעון שהיה שם, והיה רבינו חזקיה הולך עמו. אמר רבי יהודה לרבי חזקיה, זה ששנינו לפניו רבי שמעון והוא יהיה פרא אדם - ודי כי הוא לו. והוא ברור תרבר - סוף הפסוק, שבתו ועל פני כל אחיו ישבן. מה זה ועל פני כל אחיו ישבן?

אמר לו, לא שמעתי ולא אמר, שברי נפרד ממנה, וזכה לשני חיים - אחד בעולם הזה, ואחר בעולם הבא, שבתו

ומה בהאי קרא דאייה פתח פתחא, לא יכילנא למייעאל בה. בתגמי אורייתא דסתימין, על אחת בפה ובפה. זוי לדרא, דר' שמעון בן יוחאי יסתליק מניה. דבד אן קיימין קמי דר' שמעון, מביעין דלאא בתיחין לבל עבר, וכלה מתגליא. ובד אהפרשנא מגיה. לא ידענא מיד, וכלה מביעין סתימין.

אמר ר' חזקיה, הינו דכתיב, (במדבר יא) ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הוקנים, כבוצינא דא, דנחרין מיגה בפה בוצינין, זהיא בקיומיה שכיה. פה ר' שמעון בן יוחאי, מארי דבוצינין, הו נחר לבלא, ונחרא לא עדוי מגיה, ואשתבח בקיומיה. אולו עד דמתו לגביה.

לשון הקודש

יודעים דבר, וכל המעתינות נסתמים. אמר רבי חזקיה, הינו שפטוב (במדבר יא) ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הוקנים. במנורה הוו שמאירים ממנה בפה מנורות, והיא מצויה בקיומה. בך רבי שמעון בר יוחאי בעל המנורות הוא מאיר לכל, והאור לא זו ממנה ונמצא בקיומו. הללו עד שהגינו אליו.

חיה, שניהם. וכל מי שנفرد ממנה, במי שנفرد מן החיות,ומי שנفرد מרבי שמעון, באלו נפרד מהפל. ומה בפסקה זהה שהוא פותח פתח לא יכולנו להבנים אליו - דברי תורה הנסתרים על אחת בפה ובפה. או לדור שרבי שמעון בן יוחאי יסתלק ממנה. שכשאנו עומדים לפניו רבי שמעון, מעינות הלבفتحים לבל עבר והפל מתגלה. ובשנפרדים ממנה, לא

פְּד מִטוֹ גֶבֵיה, אַשְׁבָחוּהוּ, דְהֹהָה יִתְבִ וְלָעֵי בָאָרוּיִתָא, וְהֹהָה אָמָר, (תהלים קב) תְפִלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטֵף וְלָפָנִי יְיָ יְשַׁפּוֹך שִׁיחֹו. כָל צְלוֹתָא דִישְׂרָאֵל צְלוֹתָא, וְצְלוֹתָא דְעֵנִי עַלְאָה מְכֻלָהוּ. מֵאַי טַעַמָא. מִשּׁוּם דְהָאֵי סְלָקָא עַד בְּרָכָי יַקְרָא דְמַלְכָא, וְאַתְעַטָר בְּרִישָׁה. וּקְיַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁתַבָּח (נ"א מִתְעַטָּפָה) בְּהָהִיא צְלוֹתָא וְקָדָאי. תְפִלָה דְעֵנִי, תְפִלָה אַקְרָאי.

כִי יַעֲטֵף. עַטְוֹפָא דָא, לֹאו עַטְוֹפָא דְכָסָו הָוָא. דְהָא לִית לִיה. אַלְא, בְתִיב הַבָא כִי יַעֲטֵף. וּבְתִיב הַתָּם, (אייה ב) הַעֲטוֹפִים בְּרָעֶב. וְלָפָנִי יְיָ יְשַׁפּוֹך שִׁיחֹו, דִיקְבָל קְמִי מְאִירָה, וְדָא נִיחָא לִיה קְמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִשּׁוּם דְעַלְמָא מִתְקִימָא בֵיה, פְד לֹא אַשְׁתַבָחוּ שָׁאָר קִימִי עַלְמָא בְעַלְמָא. וּוְיַלְמָאן דְהָהִיא מִסְבָנָא יַקְבָל עַלְזָהִי לְמְאִירָה, מִשּׁוּם

לשון הקודש

בְשַׁהָגִיעַי אַלְיוֹ, מַצְאוּהוּ שְׁהִיה יוֹשֵב וְעוֹסֵק בְתוֹרָה, וְהִיה אוֹמֵר (תהלים ק) תְפִלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטֵף וְלָפָנִי ה' יְשַׁפּוֹך שִׁיחֹו. אַלְא בְתֹבוֹ בָאָן כִי יַעֲטֵף, וּכְתֹבוֹ שָׁם (אייה ב) הַעֲטוֹפִים בְּרָעֶב. וְלָפָנִי תְפִלָה לְעֵנִי עַלְיוֹנָה מְכֻלָם. מַה הַטָעֵם? מִשּׁוּם שָׂוֹעַלְהָה עַד בְּסָא הַכְבּוֹד שֶׁל הַמֶלֶךְ וּמִתְעַטָּרָת בְרָאשָׁו. וְהַקְדוֹש בָרוּךְ הוּא מִשְׁתַבָח (מִתְעַטָּפָה) בָאותָה תְפִלָה

דְּמֻסְבָּנָא קָרִיב לְמַלְּכָא וַתִּיר מַכְלָהוּ, דְּכַתִּיב, (שמות כב) וְהִיא בַּי יִצְעַק אֱלֹהִים וְשִׁמְעַתִּי בַּי חָפֹן אֲנִי.

וְלֹשָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא, זְמַנֵּין דְּשָׁמָע, זְמַנֵּין דְּלָא שָׁמָע. מַאי טָעַמָּא. מְשׁוּם דְּדִיוּרִיה דְּמַלְּכָא בְּהַגִּי מְאַנִּי תְּבִירִי, דְּכַתִּיב, (ישעיה ט) וְאַת דְּבָא וְשָׁפָל רֹיתָה. וּכְתִיב (תהלים לד) קָרוֹב יְיָ לְגַשְׁבָּרִי לִבָּ. (תהלים נא) לִבָּ גַּשְׁבָּר וְגַדְבָּה אֱלֹהִים לֹא תְּבֹזה.

מִבְּאָן תְּגִינָן, מְאָן דְּנוֹיָף בְּמֻסְבָּנָא, נְזִוָּף בְּשִׁבְינָתָא, דְּכַתִּיב וְאַת דְּבָא וְשָׁפָל רֹיתָה. וּכְתִיב (משלו כב) בַּי יְיָ יְרִיב רִיבָם וְנוּ. בְּגִין דְּאַפּוֹטְרוֹפָא דְּלָהּוֹן תְּקִיפָא, וְשְׁלִיטָא עַל כָּלָא, דְּלָא אַצְטְּרִיךְ סְהָדִי, וְלָא אַצְטְּרִיךְ לְדִיְגָנָא אַחֲרָא, וְלָא גַּטִּיל מְשֻׁבּוֹנָא, בְּשָׁאָר דִּיְגָנָא. זֶה מְשֻׁבּוֹנָא גַּטִּיל, גַּשְׁמָתִין דְּבָר נְשָׁ, דְּכַתִּיב וְקִבְעָ אַת קוּבָּעִים נְפָשָׁ.

לשון הקידוש

שָׂאוֹתוֹ הָעָנִי יִקְבֶּל עַלְיוֹ לְרֹפְנוֹנוֹ, מְשׁוּם שְׁהָעָנִי קָרוֹב לְמֶלֶךְ יוֹתֵר מְפָלָם, שְׁבָתּוֹב (שמות כב) וְהִיא בַּי יִצְעַק אֱלֹהִים וְשִׁמְעַתִּי בַּי חָנוֹן אֲנִי. וְלֹשָׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם – לְפָעָמִים שְׁשׁוּמָע וְלְפָעָמִים שְׁלָא שׁוּמָע. מַה הַטּוּם? מְשׁוּם שְׁדִירָה הַמֶּלֶךְ הוּא בְּכָלִים הַשְׁבּוּרִים הַלְּלוּג, שְׁבָתּוֹב (ישעיה ט) וְאַת דְּבָא וְשָׁפָל רֹיתָה. וּכְתִיב (תהלים לד) קָרוֹב הֵי לְגַשְׁבָּרִי וְאֵיזָה מְשֻׁבּוֹן גַּטִּיל? נְשָׁמוֹת בְּנֵי אָדָם,

תו אמר תפלה לעני, כל אחר דאקרי תפלה, מלֵה עלְאה הִיא, דהיא סלקא לאחר (דקודש בריך הוא אחר) עלְאה. תפלה דרישא, אינון תפלי דמלכָא, דאנח להו.

רבי שמעון אסחר רישיה, וחמא לר' יהודה ולר' חזקיה, דמטו גביה. בתר דסימן אסתבל בהו. אמר להו, סימא הוה לבו ואתאביד מניכו. אמרו ליה, וዳי דפתחא עלְאה פתח מר, ולא יכילנא למייעאל בה.

אמר, מאי היא. אמרו ליה, (בראשית ט) והוא יהיה פרא אדם, וסיפה דקרה בעינא למגע. דבתיב ועל פנוי כל אחיו ישbez, מהו על פנוי כל אחיו. דהא ברירה דכויילה קרא ידענא, והאי לא ידענא, דסיפה דקרה, לא אתחו ברישיה.

לשון הקודש

שכחות וקבע את קבעיהם נפש. עוד אמר, תפלה לעני - כל מקום אוצר היה לכם ואבד מכם. אמרו לו, ונדי שפתח עליון פתח מוריין, ולא יכולנו להבנים בו.

אמר, מה הוא? אמרו לו, (בראשית ט) והוא יהיה פרא אדם. וסוף הפסוק אנו רוצים לדעת, שכחות ועל פנוי כל אחיו ישbez. מה זה על פנוי כל אחיו? שהריר ברור של יהודה ואת רבי תוקיה שהגינו אלינו.

אָמַר לוֹזֵן, חַיִיכֹן, כֵּלָא חַד מֶלֶה הִיא, וּבַחֲדַד דְּרָגָא
סְלִקָּא. תָּאָנָא, בִּמְהָ פְּנִים לְפָנִים, אִיתְ לִיה
לְקוֹזְדָּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא. פְּנִים דְּגַהְרִין. פְּנִים דְּלָא
גַהְרִין. פְּנִים תִּתְּאַין. פְּנִים (דף פ"ז ע"א) רְחִיקִין. פְּנִים
קְרִיבִין. פְּנִים דְּלָגוֹן. פְּנִים דְּלָבָר. פְּנִים דִימִינָא.
פְּנִים דְּשָׂמָאלָא.

תָּא חַזֵּי, זֶבְעָן אַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל קָמִיה דְקוֹזְדָּשָׁא בְּרִיךְ
הַזָּא, דְאַחִידָן בְּאַנְפֵין עַלְאָן דְמַלְכָא. בְּאַיְנוֹן
פְּנִים דְהֹא וְשִׁמְיָה אַחִידָן בְּהֹו, זֶבְעָן וְשִׁמְיָה חַד
הַזָּא. וְשָׁאָר עַמְּנִין אַחִידָן בְּאַיְנוֹן פְּנִים רְחִיקִין,
בְּאַיְנוֹן פְּנִים תִּתְּאַין. זֶבְגִּינִי כֵּךְ אַיְנוֹן רְחִיקִין מְגֻופָא
דְמַלְכָא, דְהָא חַמִּינָא כֵּל אַיְנוֹן דְמִצְרִים, קְרִיבָיוִ
דִישְׁמָעָאָל, בִּמְהָ אַחִין וְקְרִיבִין הָווֹ לִיה, זֶבְלָהוֹ הָווֹ
בְּאַנְפֵין תִּתְּאַין, בְּאַיְנוֹן פְּנִים רְחִיקִין.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

כָּל הַפְּסָוק יָדַעֲנוּ, וְאֵת זֶה לֹא יָדַעֲנוּ,
הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הַזָּא, שְׁאַחוֹזִים בְּפָנִים
הַעֲלִילָנִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּאוֹתָם פְּנִים שְׁהָוָא
וּשְׁמוֹ אַחוֹזִים בָּהֶם, וְהָם וּשְׁמוֹ אֶחָד הַזָּא,
וּשְׁאָר הַעֲמִים אַחוֹזִים בְּאוֹתָם פְּנִים
רְחוֹקִים, בְּאוֹתָם פְּנִים תְּחִתּוֹנִים, וְלֹכֶן
הָם רְחוֹקִים מְגֻוף הַמֶּלֶךְ, שְׁהָרִי רְאִינוֹ
כֵּל אַוֹתָם שֶׁל מִצְרִים, קְרוּבִי יְשָׁמָעָאָל,
כִּמוֹ אֲחִים וּקְרוּבִים הִי לָו, וּבְלָם הִי
בְּפָנִים תְּחִתּוֹנִים וּבְאוֹתָם פְּנִים רְחוֹקִים.

שְׁפָסוֹף הַכְּתוּב לֹא נָרְאָה בָּרָאשׁוֹ.
אָמַר לְהָם, חַיִיכָם, הַפְּלָלוֹת דְבָר אֶחָד,
וּבְדִרְגָה אֲנֵת עָזָה. שְׁנִינוֹ, בִּמְהָ פְּנִים
לְפָנִים יִשְׁלַׁךְ-בְּרוֹךְ-הַזָּא: פְּנִים
הַמְּאִירִים. פְּנִים שֶׁלָּא מְאִירִים. פְּנִים
תְּחִתּוֹנִים. פְּנִים רְחוֹקִים. פְּנִים שְׁלָחוֹן. פְּנִים שֶׁל
יָמִין. פְּנִים שֶׁל שְׁמָאלָה.
בָּא וּרְאָתָה, אֲשֶׁר-יָהָם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי

וּבְגִנִּיה דָאַבָּרָהּם, בֶּד אַתְגֹּר יִשְׁמַעְאל, זֶכְה,
דְּשַׁנֵּי מַדּוֹרִיה וְחִילְקִיה בְּאַתְרָה דְּשַׁלִּיטָא
עַל כָּל אַינְזָן פְּנִים רְחִיקִין וְתִתְאַזֵּן, עַל כָּל אַינְזָן
פְּנִים דְּשָׁאָר עַמְּנִין. הֲרָא הוּא דְכַתִּיב יָדו בְּכָל,
וּבְגִנִּי בֶּד עַל פְּנֵי כָּל אָחִיו יִשְׁבּוֹן, בְּלוֹמֶר, יִשְׁזַׁיִי
מַדּוֹרִיה וְחִילְקִיה לְעִילָּא מְבָלָהּוּ, דְכַתִּיב יָדו בְּכָל,
דְּשַׁלִּיטָא עַל כָּל שָׁאָר פְּנִים דְלִתְתָּא. וּבְגִנִּי בֶּד עַל
פְּנֵי כָּל אָחִיו וְדָאי, דְלָא זָכוּ בְּזַוְתִּיה.

אתו רבִי יְהוֹדָה וָרִ' חִזְקִיה, וְגַשְׁקָו יְדוֹי. אמר רבִי
יְהוֹדָה, הַיְינוּ דְאָמְרִי אַיִלְשִׁי, חַמְרָא בְּדַרְדִּיא,
וְגַבְיעָא דְבִירָא, בְּקַטִּירָא דְקִיזְרָא אַתְעַטָּר. וְוי
לְעַלְמָא, בֶּד יִסְתַּלֵּק מֵר מַגִּיה. וְוי לְדָרָא, דִיְתַעַרְעָ
בְּהַהְזָא זְמָנָא. זֶכְאָה דָרָא דְאַשְׁתָּמוֹדָעָן לֵיהֶ לִמְרָא.
זֶכְאָה דָרָא דְאַיְהוּ שְׂרֵי בְּגִנִּיה.

לשון הקידוש

וּבְגַלְל אַבָּרָהּם, כְּשַׁגְמֹול יִשְׁמַעְאל, זֶכְה
שְׁשָׁם מַדּוֹרָו וְחִילְקוּ בָמֻקוּם שְׁשַׁוְלָט עַל
כָּל אַוְתָם פְּנִים רְחוּקִים וְתִתְהַזְּנִים, עַל
כָּל אַוְתָם פְּנִים שֶׁל שָׁאָר הָעָםִים. זֶה
שְׁבַתּוֹב יָדו בְּכָל. וּמְשׁוּם בֶּד עַל פְּנֵי כָּל
אָחִיו יִשְׁבּוֹן. בְּלוֹמֶר, יִשְׁים מַדּוֹרָו וְחִילְקוּ
לְמַעְלָה מְבָלָם, שְׁבַתּוֹב יָדו בְּכָל,
שְׁשַׁוְלָט עַל כָּל שָׁאָר הַפְּנִים שְׁלָמְתָה,
וּמְשׁוּם בֶּד עַל פְּנֵי כָּל אָחִיו וְדָאי, שְׁלָא

אמֶר רבי חִזְקִיָה, הֲא תַגִּינֵן, גַיּוֹרָא בְדַ אֲתָגָנָר,
אֲקָרִי גַר צְדָקָה, וְלֹא יִתְיר. וְהַכָּא אָמֶר מִר
יִדּו בְכָל. אָמֶר רַבִי שְׁמֻעוֹן, כְלֹא אַתְקַשֵּׁר בְחַד.
אֲבָל גַיּוֹרָא תַגִּינֵן. שָׁאַנֵי יִשְׁמְעָאל, דְלָאו גַיּוֹרָא
הָזָא. בְּרִיה דְאַבְרָהָם הָזָה, בְּרִיה דְקִדְישָׁא הָזָה.
וּבְתִיב בֵיה בִישְׁמְעָאל, (בראשית יז) הַגָּה בְּרַכְתִּי אָזָתוֹ.
בְתִיב הָכָא, בְּרַכְתִּי אָזָתוֹ. וּבְתִיב הַתָּם, (בראשית כד) זַיִד
בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְכָל. וְעַל בְּךָ בְתִיב, יִדּו בְכָל.

וּבְגִינֵי בְךָ בְתִיב, עַל פְנֵי בָל אֲחֵיו יִשְׁבֹזָן. דָאִי
שָׁאַר קְרִיבוֹי אַתְגָּזוֹ (ס"א אַתְגִּירָה) אֲקָרְנוּ גִירִי
צְדָקָה, וְלֹא יִתְיר, וְהַוָא יִתְיר וְעַלְאָה מְכָלָהוּ. בָל
שְׁפַן אַינְזָן דְלָא אַתְגָּזוֹ, דְקִיְמַין בְאַינְזָן אֲפִין
רְחִיקָין, בְאַינְזָן אֲפִין תְּתָאִין. וְאֵיהוּ, מְדוֹרִיה לְעַילָא
מְכָל פָנִים דִידָהוּ, וּמְכָל פָנִים דַעֲמִין עַזְבָּדִי עַבּוֹדָת

לשון הקודש

אמֶר רַבִי חִזְקִיָה, הָרִי שְׁנִינוּ, בְשָׁנָר ט וְה' בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְכָל. וְעַל בְּךָ
גְמוֹל נִקְרָא גַר אַדְקָה, וְלֹא יוֹתָר. וּבָאָן
אָמֶר מַזְרָנִי יִדּו בְכָל. אָמֶר רַבִי שְׁמֻעוֹן,
הַבָּל נִקְשָׁר בְאַחֲרָה. אֲבָל שְׁנִינוּ שְׁהָנָר,
שׁוֹנָה יִשְׁמְעָאל, שְׁאַינָנוּ גַר. בֶן אַבְרָהָם
הָוָא הָהִיא, בָנו שֶׁל קְדוּשָׁה הָהִיא. וּבְתִוב בָו
בִישְׁמְעָאל, (בראשית יז) הַגָּה בְּרַכְתִּי אָתָנוּ.
בְּתִוב בָאָן בְּרַכְתִּי אָתָנוּ, וּבְתִוב שָׁם (שם

בּוֹכְבִים וּמַזְלָות, הֲדָא הוּא דְכִתִיב, עַל פָנֵי כָל אֲחֵיו יַשְׁפּוֹן. אָמַר רַבִי יְהוּדָה, קָדוֹשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְגִין פֶה אֲכְרִיז וְאָמַר, לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֶחָדים עַל פָנֵי. דְהָא הוּא מִהִימָנוֹתָא דִילִיה.

לֹא תַעֲשֵה לְךָ פֶסֶל וְכָל תִמּוֹנָה. (שמות כ) הֲא אֲתָמָר. וְאָמַר רַבִי יוֹסֵי, כָל פְּרִצּוֹפִין שְׂרִי, בָר מִפְּרִצּוֹפָא דָאָדָם, דְהָא הָאī פְּרִצּוֹפָא שְׁלִיט בְּכָלָא.

דָבָר אַחֲר, לֹא תַעֲשֵה לְךָ פֶסֶל וְכָל תִמּוֹנָה. רַבִי יַצְחָק פָתָח, (קהלת ח) אֶל תַּתְנוּ אֶת פִיךְ לְחַטִיא אֶת בְשָׂרֶךָ. בִמְהָ אִית לֵיה לְבָר נְשׁ לְאַזְדָהָרָא עַל פִתְגָמִי אֲוֹרִיָתָא, בִמְהָ אִית לֵיה לְאַזְדָהָרָא דְלֹא יַטְעֵי בָהוּ, וְלֹא יַפְיק מְאֹרִיָתָא מֵה דְלֹא יַדְעַ, וְלֹא קַבֵּיל מְרֻגִיה. דְכָל מָאוֹן דָאָמַר בְמַלְיִי דְאֲוֹרִיָתָא

לשון הקידוש

מִבְלָה הַפְנִים שְׁלָהֶם, וּמִבְלָה הַפְנִים שְׁלָמְתְרִים, פָרֶט לְפִרְצָזָה אָדָם, שְׁהָרִי עָמִים עֲזָרִי עֲבוֹדָת בּוֹכְבִים וּמַזְלָות. וְזוֹ פְרִצּוֹפָה שְׁוֹלֵט בְבָל. דָבָר אַחֲר לֹא תַעֲשֵה לְךָ פֶסֶל וְכָל שְׁבָתוֹב עַל פָנֵי כָל אֲחֵיו שְׁבָן. אָמַר רַבִי יְהוּדָה, מִשּׁוּם כֵד הַקְדוּשָׁ בְרוּךְ הוּא הַכְרִיז וְאָמַר, לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים לְאָדָם לְהַזְהֵר עַל דְבָרִי הַתּוֹרָה, בִמְהָ יִשְׁפּוֹן לְאָדָם שְׁוֹדֵה הַאֲמָנוֹת שְׁלוֹן. לֹא תַעֲשֵה לְךָ פֶסֶל וְכָל תִמּוֹנָה. הָרִי מִתְהֹרָה מֵה שְׁלָא יַזְעַד וְלֹא קַבֵּיל מְרֻבּוֹן. וְאָמַר רַבִי יוֹסֵי, כָל הַפְרִצּוֹפִים

מה דלא ידע, ולא קביל מרביתה, עליה כתיב לא תעשה לך פסל ובכל תמיינה. וקודשא בריך הוא זמין לאתפאר מפיה, בעלמא דאתה, בזמנא דגשمتיה בעיא למיעאל לדוכתא, דחין לה לבך, ותשתקצי מההוא אחר דצירא בצרורא דחיניו דשאך גש망תין.

(רבי יהודה אומר מהכא) במא דתניין, (קהילת ה) למה יקצת האלים על קולך. קולך: דא היא גש망תיה דבר נש. אמר רבי חייא, על דא כתיב, כי יי אללהיך אל קנא. מי טעמא. משום דקני לשמייה בכלא. אי בגין פרצופין מקני לשמייה, משום דמשקר בשמייה. אי משום אוריתא.

תניין, אוריתא כלא שמא קדיישא היא, דלית לך מלה באוריתא דלא כליל בשמא

לשון הקודש

שכל מי שאומר דברי תורה מה שלא ידע ולא קיבל מרבו, עליו ברוב לא תעשה לך פסל ובכל תמיינה. ותקדוש ברכיך הוא עד להפרע מפנים בעולם הבא, בזמן שגשמו תרצה להפננס למקום, דוחים אותה בחוץ, ותשמד מארתו מקום שאזרורה בגין חי שאר הנשמות.

שנינה, כל התורה היא שם קדוש,

קדישא. ובגינוי בך, בשי לא זוד הרה, בגין דלא יטעי בשמייה קדישא, ולא ישקר ביה. ומאן דמשקר במלכ בא עלאה, לא עאלין ליה לפלטורי דמלכ, ווישתצי מעלה מא דאתה.

אמר רבי אבא, כתיב הבא לא תעשה לך פסל וכל תמונה. ובתיב ה там, (דף פ"ז ע"ב) (שמות לד) פסל לך שני לחת אבניים. בלומר, לא תעשה לך פסל, לא תעבד לך אוריתא אחרא דלא ידעת, ולא אמר לך רבך. מי אני טעמא. כי אנבי יי אללהיך אל קנא, אנא הוא דזמין לא תפרא מינך בעלה מא הדאי, בשעתה דנטמתה בעיא למיעאל קמאי, בפה זמין לשקר בא, ולעילא לה גו גיחנים.

תניא, אמר ר' יצחק, לא תעשה לך וגוי, דבשי בר נש דלא לשקר בא שם דקידשא

לשון הקידוש

תעשה לך פסל – לא תעשה לך תורה אחרת שלא ידעת ולא אמר לך רבך. מה הטעם? כי אנבי ה' אללהיך אל קנא. אני הוא שעתיד להפרע מטה בעולם הבא בשעה שהנשמה רוציה להבננס לפני, מה מזומנים לשקר בה ולהכנסה לגיהנם.

שנינה, אמר רבי יצחק, לא תעשה לך וגוי – שאריך האדם שלא לשקר בשמו

שאין לך דבר בתורה שלא כלול בשם הקדוש, ומשם בך ציריך להזהר שלא יטעה בשם הקדוש ולא ישקר בו.ומי שמשקר במלך העליון, לא מבניים אותו לפלטرين של המלה, וישמד מן העולם הבא.

אמר רבי אבא, כתוב באן לא תעשה לך פסל וכל תמונה, ובתיב שם (שמות לד) פסל לך שני לחת אבניים. בלומר, לא

בריך הוא (ס"א דבר אחר לא תעשה לך פסל וגו' רבי בר נש דלא לשקר בשטיח דקודשא בריך הוא, ומאי איהו, דא ברית אתה קיימא קדישא דמאן דמשקר בהאי ברית משקר בשטיח דקודשא בריך הוא) **דקשרא קדמאה,** **דא תקשותו ישראל בקדושה בריך הוא, פ"ד אתגוזו.** **וְאֵת קַשְׁתָוּ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, פָּד אַתְגּוֹזָו.** **וְאֵת קַשְׁתָוּ קַיִםָא קַדְמָאָה דְכָלָא, לְמַיעַל בְּבָרִית דָא בְּרָהָם, דָהָוָא קַשְׁרָא דְשְׁבִינָתָא.** **וְבָעֵי בָר נָשָׁה, דְלָא לְשִׁקְרָא בְּהָאֵי בָרִית, דְמַאוֹן דְמִשְׁקָר בְּהָאֵי בָרִית, מִשְׁקָר בְּקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הָוָא. מַאי שִׁקְרָא. הָוָא, דְלָא יִיעַל הָאֵי בָרִית בְּרִשותָׁא אַחֲרָא. כִּמֵּה דָאת אָמֵר (מלacci ב') וּבָעֵל בָת אל גָּבָר.**

רבי יהודה אמר מהכא, (הושע ח) **בִּין בְּגָדו בַּיִם בְּנִים זָרִים יָלְדוֹ.** **מִאן דְמִשְׁקָר בְּהָאֵי בָרִית, מִשְׁקָר בְּקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הָוָא.** **מִשּׁוּם דְהָאֵי בָרִית בְּקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הָוָא אֲחִידָא,** **וּכְתִיב לֹא תַעֲשֵה לְךָ פְּסָל וְכָל תְּמוֹנָה אָשָׁר בְּשָׁמִים מִמְעָל וּגּוֹ.**

לשון הקודש

של הקדוש ברוך הוא רקבר אחר לא תעשה לך פסל וגו' – שוצריך האדם שללא לשקר בשמו של הקדוש ברוך הוא, ומהו זה ברית אות התקיימם הקודשא. שמי שמשקר בברית הוא, משקר בשמו של הקדוש ברוך הוא) **של הקשר הראשון שנקשרו ישראל בקדוש ברוך הוא בגדו כי בנים זרים יaldo – מי שמשקר בברית הוא, מששם ברית ברוך הוא, הבעל – להבנום בברית אברם, שהוא קשר השכינה.** **וְאַרְיךְ אָדָם שָׁלָא לְשִׁקָּר**

לֹא תשתחוו להם ולא תשבבדם. (שמות כ) ר' אלעזר הוה איזיל בארכאה, והוה ר' חייא עמייה. אמר ר' חייא, כתיב (דברים כא) וראית בשבייה אשת יפת תאר וגנו, מי טעמא. זהא כתיב לא תחתון בם. אמר ליה, בעוד דברשותיו קימי.

וთא חי, לית לך אנתו בעמין עוזדי עבודת כוכבים ומולות בראשה בדקה חי. דתניין, אמראי אסמיד פרשתא דא, לבן סורר ומורה. אלא בודאי, מאן דגסיב האי אתתא, בן סורר ומורה ירידת מינה. מי טעמא. משום דקשה ל מעבר זהמא מינה, זכל שבעה היהיא דאתנסיבת בקדמיה, דдинא בדין אתדק, ואסתאנבת בה, וקשיא זהמא ל מעבר מינה, והיינו דאמר משה בנשי מדין, (במדבר לא) זכל אשה ידעת איש למשבב זכר הרנו.

לשון הקודש

הוא, כתוב לא תעשה לך פסל וכל זכל המינה אשר בשמי ממעל ונו. לא תשתחוו להם ולא תשבבדם. רבוי אלעזר היה הולך בדרכה, והוא עמו רבוי חייא. אמר רבוי חייא, כתוב וראית משום שקשה להעביר מטה וזה, מה הטעם? שבבה אשת יפת תאר. מה הטעם, והרי כתוב לא תחתון בם? אמר לו, בעוד שהן קומות בראשותם.

וְכֹא חוֹלְקִיה, דַהֲזָא בֶר נְשׁ דִירִית אַחֲסְנָתָא
דָא, וְגַטֵּיר לָה. דַבְהַזָּא אַחֲסָנָא קְדִישָׁא
אַתְדַבְקָ בֶר נְשׁ בְקֻזְדָשָׁא בְרִיךְ הַזָּא, כָל שְׁכָן אֵי
וְכִי בְפֻקְודִי אָזְרִיתָא, דַהָא פְשִׁיט מַלְכָא יְמִינִיה
לְקַבְלִיה, וְאַתְדַבְקָ בְגַוְפָא קְדִישָׁא. וְעַל דָא בְתִיב
בְהוּ בְיִשְׂרָאֵל, (דברים ז) וְאַתָם הַדְבָקִים בְיִהְיָה אֱלֹהִיכֶם.
וּבְתִיב (דברים יד) בְנִים אַתָם לִי. בְנִים אַתָם מִמְשָׁש.
דְבָתִיב, (שמות ז) בְנֵי בְכֹורי יִשְׂרָאֵל. וּבְתִיב (ישעה מט)
יִשְׂרָאֵל אָשָׁר בְךָ אַתְבָּאָר.

לֹא תְשָׁא אֶת שְׁם וְגוֹ'. (שמות כ) ר' שְׁמַעוֹן פָתָח, (מלכים
ב ז) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי אָלִישׁע מָה אָעֵשׁ לְךָ הַגִּידִי
לִי מָה יִשְׁלַח לְךָ בְּבִית. אָמַר לָהּ אָלִישׁע, בְּלוּם אִת
לְךָ עַל מָה דְתִשְׁרֵי בְרַכְתָּא דְקֻזְדָשָׁא בְרִיךְ הַזָּא,
דְתִגְנִין אָסּוֹר לִיה לְבָר נְשׁ, לְבָרָכָא עַל פָתָרָא

לשון הקידוש

(דברים ז) וְאַתָם הַדְבָקִים בָה' אֱלֹהִיכֶם,
וּבְתוּב (שם ז) בְנִים אַתָם לָהּ. בְנִים אַתָם
מִמְשָׁש, שְׁבָתוּב (שמות ח) בְנֵי בְכֹורי יִשְׂרָאֵל,
וּבְתוּב (ישעה מט) יִשְׂרָאֵל אָשָׁר בְךָ
אַתְבָּאָר.

לֹא תְשָׁא אֶת שְׁם וְגוֹ'. רַבִי שְׁמַעוֹן פָתָח,
מִמְנָה הַזְהָמָה, וְתַיְנוּ מָה שֶׁאָמַר מְשָׁה
בְנִשׁוֹת מְדִין, (במדבר לא) וְכָל אֲשֶׁר יָדַעַת
אִישׁ לְמַשְׁכָב זָכָר הָרָגוּ.

אַשְׁרֵי חַלְקוּ שֶׁל אֶתְנוּ אֶתְם שִׁירֵש
נִחְלָה זוּ וְשׁוֹמֵר אֹתָהּ, שְׁבָאֹתָה יָרְשָׁה
קְדוּשָׁה נְדַבֵּק הָאָדָם בְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
כָל שְׁכָן אֵם וּזְבָח לְמִצּוֹתָה תְהִוָה, שְׁהָרִי
פּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ יְמִינָו בְנֶגֶדוֹ וְנְדַבֵּק בְגַונְךָ
הַקָּדוֹשׁ. וְעַל זה בְתוּב בָּהָם בְיִשְׂרָאֵל,